

Psalmus

CXLI

sum in iohanne: no negaret. Erat quippe in illo vires
Job. 3. magne: quibus appellatus est amicus sponsi. Magna
Matth. ij. in illo gratia: magna excellētia: inter natos mulierū
Matth. 26. nemo exiit maior iohanne baptista. Ergo in illū
impetus factus est qd no habebat tales vires. Sic et
impetus in petru: no fit in iohanne. Etiam vires ipas
petr post accepit: tunc aut infirmus fuit. Pro christi
noie ille interrogat q vires no habebat. Ille qui ha
bebat vires: no patit psecutionē ppter christū: ne p
noie christi antecederet christū. No occiditur a tu
deis q phibeat liberū testimoniū christo quem oc
ciderūt iudei: et occidit ab herode q dicebat ei: No
tibi licet habere vxorē fratris tui: Neq enim frater
eius sine posteritate recesserat: Pro lege quidē ve
ritatis: p equalitate: p iusticia: Ideo sanctus: et ideo
martyr: sed no tū p illo nomie quo christiani sumus.
Quare hoc nisi vt impleret: Singularis ego sum
donec transeam:

Explicit Tractatus de ps. CXL.

Incipit Tractatus de ps. CXLI.

Præfatio.

Olemitati martyrum sicut tenotio celebri
tatis vestre: ita nostre seruitutis sermo ve
betur. Sed meminisse oportet charitatē ve
stram: hesternā die qd multa dicta sunt. No em quia
ppter auditatē interioris otis vestri per totum ser
monē tāq recentēs affuistis: pteea obliuisci debe
mus infirmitatis cōmunitis: primo quia et honorare
oportet verba p clara sicut scriptū est: Præclara autē
verba sapientie sunt: dñi dei sunt: q p nos tāq p va
scula vobis ministrant: Et sic fictilia sunt vasa: sed pa
nis celestis est. Aplos dicit: Habem thesaurū istum
in vasis fictilibus: vt eminentia virtutis sit dei. Qui
aut thesaurus: idem et panis. Nam si no idem esset
thesaurus et panis: no de ipso thesauro alibi scriptū
Prover. 14. esset: Theaurus desiderabilis requisit in ore sapiē
tis: vir aut stultus glurit illū. An admonemus cha
ritatē vestrā: vt ea q audiendo tāq ventre memoria
cōditis: rursus reuoluēdo et cogitādo qdāno rumi
neris. Hoc est em thesaurus desiderabilis: reposit in
ore sapientis: vir aut stultus glurit illum. Breuiter
dicit: Sapiens ruminat: stultus no ruminat. Hoc au
tem apte et latine qd est: Sapiens cogitat ea q au
dierit: stultus autē audita obliuioni tradit. Neq em
Rum. 11. ppter aliud in lege munda ea dicta sunt animalia q
ruminant: immunda q no ruminant. Nam creatura
dei ois mūda est. Et sic duo: tam mundus est porcus
Gen. 2. q agnus. Creauit em oia bona valde: et ois creatu
1. Tim. 4. ra dei bona est (Dicit Aplos) et oia munda mūdis.
Ad tū. 1. Cum ergo in natura vtrūq sit mūdū: significatiōe
tū agnus significat aliqd mūdū: porcus significat
aliqd immūdū. Agnus significat innocēnā sapiē
tie ruminantis: porcus significat immūdiā stultē
cie obliuiscētis. Breuis psalmus p solemnitate di
ctus est: videam an possit etiā breuiter tractari.

Expositio psalmi.

Nota titulus hu
ius exponit in
fra eodē ps. A.

Voce mea ad dñm clamaui. Suffice
ret: voce ad dñm clamaui: forte non frustra
additū est mea. Vult em clamāt ad dñm:
no voce sua: sed voce corporis sui. Homo ergo inte
rior in quo cepit habitare christus per fidē: voce sua
no in strepitu labiorū: sed in affectu cordis clamat

ad dñm. Non vbi homo audit ibi deus audit. Missi
voce pulmonū: et laterū: et lingue clames: homo te
non audit. Logitatio tua clamor est ad dñm. Voce
mea ad dñm clamaui: Voce mea ad dñm de
precatus sum. Qd dixit clamaui: exposuit cū di
xit: deprecatus sum. Clamant em ad dñm: et q blas
phemant. In superiori versu clamorē posuit: in se
quenti clamorē exposuit. Quasi exgeret q clamore
clamaui ad dñm: ad dñm inq deprecatus sum. Cla
mor meus deprecatio mea: no cōiutium: non mur
mur: no blasphemā. Effundā ante eū pre
cem meam. Quid est ante eum: In cōspectu eius.
Quid est in cōspectu eius: Vbi videt. Vbi autē no
videt: Ita em dicim vbi videt: quasi allucibi no vi
deat. Sed in isto cōtu rerū corporalū vident et ho
mines: videt et aialia: Ille autē videt: vbi homo no
videt. Nam cogitationē tuā nullus hominū videt:
deus aut videt. Vbi ergo effunde pccm tuā: vbi sol
ille videt qui remunerat. Nā in abscondito te dñs se
sus christus iussit orare: sed si agnoscas cubiculū tu
um et mundas: ibi rogas deū. Cum aut oratis inq:
nolite fieri sicut hypocrite: q stant in plateis et vicis
orantes: vt videant ab hominibus. Tu aut cū oras in
tra in cubiculū tuū: et claude ostium: et deprecare ve
rum tuū in occulto: et q videt in occulto reddet tibi.
Si hoies redditori sunt: effunde ante homines pccē
tuam: Si deus redditur est: effunde ante eū pccm
tuam: et claude ostiū: ne temporari ingrediat. Tem
porari no cessat pulsare vt irumpat: si clausum in
uenerit transit. Ideo Aplos: quia in nostra potesta
te est ostium claudere: ostium cordis no parietū: ibi
em et cubiculū: quia ergo in potestate nostra est hoc
ostium claudere: Neq veris inquit locum diabo
lo. Etenim si intrauit et possedit: attende quia tu ne
gligenter clausisti: aut claudere neglexisti. Quid est
autem claudere ostium: Hoc ostium tāq duas ha
bet valuas: cupiditatis et timoris. Aut cupis aliqd
terrenum: et hac intrat: aut times aliquid terrenum
et hac intrat. Timoris ergo et cupiditatis sanuam
claude contra diabolum: aperi ad christum. Quo
modo ipas valuas aperis ad christum: Lupiendo
regnum cglorum: timendo ignem gehennarū. Per
cupiditatem seculi diabolum intrat: per desiderium
vitę eterne christus intrat. Per timorē pgnariū tem
poralium diabolum intrat: per timorem ignis eteri
christus intrat. Ecce martyres clausērūt sanuam cō
tra diabolum: christo aperuerunt. Promisit eis mul
ta mundus iste: riserunt: clausērunt valuam cupiditatis
aduersus diabolum. Minatus est mundus iste
bestias: ignes: cruces: non timuerunt: clausērunt ti
moris valuā cōtra diabolum. Videamus si aperue
rūt illos christi: Qui cōfessus me inquit fuerit corā
hominibus: cōfitebor illum et ego corā patre meo
qd est in celsis. Amauerūt q christi: regnū cglor: vbi
eos cōfitebit christus. Quomodo eos cōfessur est
christus: Venite benedicti patris mei: percipite re
gnum quod vobis paratum est ab origine mundi.
Confitebitur illos ad veteram positos. Videam
si et timoris valuam christo aperuerūt: quā diabo
lo clausērūt. Uno eodemq loco dñs monet hoc: vt
et diabolo claudat: et sibi aperiat. Nolite inquit ti
mere eos q corpus occidit: animā autē no possunt
occidere. Donuit vt timoris valua in facie diabolo